ТЕШКА ТЕЛЕСНА ПОВРЕДА
(члан 121. став 2. у вези става 1. КЗ)

За квалификовано тешку телесну повреду није од значаја у ком моменту је услед задобијених тешких телесних повреда дошло до оштећења важног органа и наружености, нити колико је дуго у знатној мери ослабљење важног органа-смањење његове функционалне способности трајало, оно треба да је трајно и у знатној мери, а то што се може отклонити лекарском интервенцијом не искључује постојање овог облика тешке телесне повреде, нити има значај на који начин је отклоњено, а када је у питању унакажење, оно може постојати и као мање трајно и видљиво, када су у питању естетске и изражајне црте лица које доводе до неповољне промене изгледа неког видљивиг дела тела, што су свакако очи на лицу, при чему је без значаја да ли се такви недостаци могу сакрити или на други начин затајити помоћу вештачких средстава.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени ИП и АП проглашени су кривим због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. у вези члана 33. КЗ, и осуђени су казнама затвора у трајању од 6, односно 4 месеца, у које им се урачунава и време проведено у притвору.Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљених из свих жалбених разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, док је АЈТ у Новом Саду предложило да се жалба одбије и пресуда потврди.

Поступајући по жалбеним наводима, Апелациони суд је испитао првостепену пресуду и по службеној дужности у смислу члана 380. ЗКП-а, па је нашао да је жалба неоснована, а да првостепени суд у побијаној пресуди није починио битне повреде одредаба кривичног поступка, нити је повредио кривични закон на штету окривљеног.

Једно од основних питања које се поставља у вези жалбеног основа представља побијање правилности и потпуности утврђења чињеничног стања које се односи на то да ли су на основу изведених доказа на несумњив начин утврђене повреде код оштећеног НГ као тешке телесне повреде.

Ценећи изведене доказе, а посебно налаз и мишљење вештака судске медицине ГС, првостепени суд је правилно утврдио да је оштећени НГ у време, на месту и на начин ближе описан у изреци побијане пресуде задобио тешку телесну повреду у виду „blow out“ прелома очне дупље са крварењем у десном виличном синусу, услед чега је настало повлачење очне јабучице ка унутра и повређивања доњег правог мишића очне јабучице, што је проузроковало трајно и у знатној мери ослабљен важан орган чула вида оштећеног, услед чега је дошло до наружености у виду наведене увучене очне јабучице и застајању у покретљивости у односу на друго око, као и лаке телесне повреде у виду нагњечно раздерне ране десног капка, нагњечења у пределу носа са крварењем из носа и нагњечења и крвних подлива леве ушне шкољке и предела иза уха.Налазу и мишљењу овог вештака првостепени суд је оправдано поклонио веру, пошто је дат по правилима струке за ту област вештачења, вештак је одговорио на сва питања стручно и аргументовано, налаз је дат на основу медицисне документације о извршеном прегледу оштећеног и његовом лечењу (јер су појмови тешке телесне повреде и тешког нарушавања здравља већ одавно разјашњени у судској пракси, утврђују се на основу медицинске документације о извршеном прегледу оштећеног и налаза и мишљења лекара одређене специјалности).

Трајно и у знатној мери ослабљен орган чула вида и наруженост наступа у моменту повређивања.

Конкретно, услед радњи окривљених оштећени је задобио тешку телесну повреду због које су у тренутку наношења наступеле последице у виду трајног и у знатној мери ослабљеног важног органа и наруженост, како то произилази из налаза и мишљења вештака, што првостепени суд правилно утврђује.

Према томе, за квалификацију из става 2. члана 121. КЗ, нема значаја у ком моменту је услед задобијених тешких телесних повреда дошло до оштећења важног органа и наружености, нити колико је дуго у знатној мери ослабљење важног органа – смањење његове фунционалне способности трајало, оно треба да је трајно и у знатној мери (а као трајно се сматра, ако се не може предвидети рок трајања, па према томе постоји могућност перманентног трајања, и мора постојати у моменту наношења телесне повреде) – а то што се може отклонити лекарском интервенцијом, не искључује постојање овог облика тешке телесне повреде, нити има значај на који начин је отклоњено.Када је у питању унакажење оно може постојати, иако мање трајно и видљиво, када су у питању естетске и изражајне црте лица које доводе до неповољне промене изгледа неког видљивог дела тела, што су свакако очи на лицу, при том је без значаја да ли се такви недостаци могу сакрити или на други начин затајити помоћу вештачких средстава.

Код кривичних дела телесне повреде, иако она проузрокују последице које по својој природи могу дуже трајати, ипак се узима да је дело свршено са наступањем телесне повреде из које су произашле горе наведене последице.

Пре свега за сам појам телесне повреде (као генсусног појма) без значаја је тежина, врста и трајање последице проузроковане нанетом телесном повредом.Довољно је, ако је проузрокована као последица која улази у појам телесне повреде, у горе реченом смислу, да је проузроковала ма какво оштећење или нарушавање телесног интегритета, па према томе утврђење настале последице од важности је само за утврђење врсте телесне повреде у конкретном случају.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.120/11 од 24.10.2011. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-678/12 од 26.12.2012. године)